

Но Мацко бѣше ся склонилъ вече гѣрды съ гѣрды съ оногози който слѣзваше, когото бѣ позналъ той.

— Али Мустафа (выкаше и ся дѣлаше съ него Мацко) ще стѫпишь на трупътъ ми и тогазъ ще слѣзешь долу.

— Какво? какво брѣтишь ты? Я мя пущай ты мене, пусни мя да видѣмъ азъ , выкаше та ревеше турчинътъ. — Нѣма да слѣзешь! Върни ся горѣ, или тука ще ти испіїмъ кръвътъ! Какво тѣрсишъ тука ты? Какъ можешъ да нападашъ на чужды кѫщия? выкаше и не го пущаше.

Но Али Мустафа стоваря единъ такъвъ юмрукъ въ гѣрдитѣ на Мацка, щото тамъ дѣто ся противеше той сильно излелеца, гъврѣтижъ ся и въ кръвие облѣнъ стѣрко-ли ся долу отъ стѣпалата. А прѣзъ него ето и турчинътъ ся намѣри прѣдъ Трипани. Но Трипани не изгуби врѣме; тегли откачътъ на пищова, и внезапу кроушъмъ който прониза гѣрдитѣ на турчина, ввѣрли го долу мѣтавъ и простирахъ на подътъ.

— Туй е Али Мустафа томрукъ-агасъ, каза Трипани, и всичкѫтъ му снажъ трепереше, псето издаде мя; смърть смърть и за него, и грѣмнѣ врѣзъ онуй мѣсто дѣто бѣ видѣлъ Мацка че пади.

Но Мацко не бѣше вече тамъ. Съ паданьето на едно той скокнижъ, въздраснижъ като поръ по сълбѫтъ и като излѣзе изъ вратата на потайнѣтъ сълбѫ, заключи отъ вѣтрѣ и тегли дѣйтѣ сюремета.

Зѣрижъ ся на огледалото като минуваше, видѣ устнитѣ си раскървавени; завтече ся на мѣйника. омы ся, избѣрса си лицето, посправи си коссѫтъ, отвори жѣлѣзнѧтъ касъ, извади три кесин всяка съ по хылда лиры, върза ги въ кърпѣтъ си, заключи изново, пусна въ джобътъ си ключътъ отъ касѫтъ и излѣзе.

Но прѣди да го подиримъ по стѣпкытѣ му, нека ис-